

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra . . . 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtnak el.

A pénzügyminiszter szófukarsága.

Szeged, nov. 21.

A pénzügyminiszter nem akar beszélni. Mikor betérjett a jövő évre szóló költségvetését a parlament elé, már akkor meglepetést szült, hogy szokás ellenére nem adott expozét, sőt kitért az ez irányban történt föl-szólalások elől is. Pedig ahhoz talán mégis csak joga van a törvényhozó testületnek, hogy pénzügyi miniszterétől megkövetelje azon főbb momentumok és irányelvek előadását, melyeket a budget s hozzá a rengeteg deficittel záródó budget összeállításánál követett. De Szapáry Gyula gróf nem terjesztett elő expozét, dacára a sürgetésnek, és törvény nincs rá utóvégre sem, hogy a pénzügyminiszter „köteles” elmondani az állami vagyonnal és a nép verejtékével való gazdálkodásának vezérlő eszméit. És erre kötelező szabályt alkotni nehéz dolog is lenne. Mert hát ha Szapáry gróf sáfarkodásában egyáltalán nincsenek is vezérlő eszmék, és így nincs is mit előadnia.

Már valóban így kell állni a dolognak, mert a pénzügyminiszter következetesen kitérni látszik az expozé elől, mintha csak ő is fáznék tőle, ahogy fázik az adófizető közönség, valahányszor új budgetre és ezzel magától érthetőleg új megterhelésre kerül a sor.

Tegnap kezdte tárgyalni az 1886-ki állami költségvetési előirányzatot a pénzügyi bizottság. Ez a bizottság az, amely minden részletében tételről-tételre megvitatta a budgetet és eközben kitér az állami gazdálkodásnak oly minutiáira is, melyekkel a plenum nem foglalkozhatik.

Ennek a bizottságnak tehát természetesen ismernie kell mindenképp az egész budget tartalmát nagy vonásokban, ismernie kell az egyes címeknél előforduló változások lényegét előre, különben nincs módjában a sorrend szerint következő egyes tételeket alaposan megírni.

Ha valahol, úgy a pénzügyi bizottságban volna helyén, hogy a miniszter előzetesen megadja a költségvetés mikénti alakulásának általános képét, miszerint e bizottság tagjai az egésznek ismeretével szólhassanak a részletekhez.

Ezt tartotta szem előtt Helfy Ignác is, midőn a pénzügyi bizottság első ülésén arra kérte a minisztert, adná elő legalább néhány vonással pénzügyi politikája vezéreszméit. De Szapáry gróf, úgy tetszik, hallgatást fogadott, mert most meg azzal állott elő, hogy alig volna helyén „a ház mellőzésével” a bizottságban terjeszteni be expozéját.

Hisz, a házban is lett volna alkalma Szapáry grófnak az expozéja előadására, egyenesen kérték rá azok, kik idejekorán tájékozást kívántak volna szerzeni nemcsak arról, hogy szám szerint mennyi lesz 1886-ban a hiány, hanem arról is, mely körülmények idézik elő itt a bevételek, amott a kiadások emelkedését vagy apadását.

És ha még kimagyarázható is a pénzügyi miniszter viselkedése, hogy a budget betérjésekor — mely a delegációk ülésezése előtti időre esett — nem akarta jövő évi költségvetésének egyes részleteit elárulni, mi értelme van annak, hogy a leghivatottabb forum: a pénz-

ügyi bizottság előtt is csak tételről-tételre teszi meg az észrevételeit?

Értettük, hogy a képviselőházban miért maradt el az expozé. Többek közt érintenie kellett volna Szapáry grófnak azt a kiadási plust is, mely a katonatisztek fizetésének emeléséből ered. És kellemetlenné válhatik vala a kormányra, ha már eleve kifakadások történtek volna ezen, ismét kizárólag a közös hadseregnek tett koncesszió ellen.

Azonban a pénzügyi bizottság már ezt a részét is ösmeri a költségvetésnek és legfőjebb az indoklásra lenne kíváncsi, mivel támogatja a kormány épp azon költségvetési tételnek, a közös hadsereg kiadásainak emelését, melyeknek elviselhetlen fokozódása legállandóbb és legjogosultabb panaszt képezi a parlamenti és parlamenten kívül álló ellenzéknek, de igazán szólva magának a kormány pártjának is. Mert azt a mindent megszavazó többségnek se hiszi el komolyan senki, hogy szíve szerint és emberi érzésének parancsolatja szerint jelen viszonyaink között sürgősnek és elodázhatatlannak tartja a katonatisztek zsebkérdését és csupán a katonatisztekét.

Különben az expozé nélkül tárgyaló pénzügyi bizottság még nem jutott ideig. Legkezdetén van a költségvetésnek, és így a pénzügyi miniszternek még nem igen volt alkalma sikra szállani az expozéja részleteivel, melyeknek adagonkénti előterjesztését fönntartotta magának. Ezekre is sor kerül a részletes tárgyalás folyamán és hiszen majd kiderül, Szapáry gróf mért huzakodott oly erősen a világosságtól. Any-

nyi már is bizonyos, azt már a költségvetés végszámaiból is tudjuk, hogy Szapáry gróf sokkal kevésbé fukarkodik a pénzzel, mint — a szóval.

A közjegyzői törvény. A függetlenségi és 48-as párt hétfői értekezletén a közjegyzői törvény módosításáról szóló törv. javaslat tárgyalatott, melyet Györy Elek ismertetett. Hosszu eszmecsere fejlődött ki a javaslat felett, melyben Petrich, Kállay és Irányi vettek részt. Végül a javaslat általánosságban elfogadott, a részleteknél pedig a párt nem a miniszteri hanem az igazságügyi bizottság javaslatában foglalt irányelvek mellett foglalt állást. — Az országgyűlési szabadelvű párt szintén hétfőn Szathmáry Miklós elnöke alatt tartott értekezletén tárgyalta a közjegyzői törvényjavaslatot és azt általában és részleteiben elfogadta.

Horvát tartománygyűlés. Mint Zágrábról távirják, a horvát tartománygyűlés nov. 23-án folytatta a közigazgatás újjászervezése fölött a vitát. Majdnem valamennyi ellenzéki szónok felszólal. Loncsarevics lelkész (Starcevic-párti) azért ellenezte a javaslatot, mert kísérletet lát benne arra, hogy Horvátország megmagyarosítsassék.

A szerb-bolgár háború.

— Nov. 24.

Ujabb fegyvertények nem történtek, de azért sok érdekes foglaltatik a következő ujabb táviratokban:

Belgrád, nov. 23. A Belgradski Dnevnik, egy az udvari körökkel összeköttetésben álló hirlap holnap számában közleni fogja, hogy Natália királyné, mint a szerb vöröskereszt védnöke, tegnap délnél táviratilag azt a kérést intézte Ferenc József királyhoz, engedje meg, hogy az osztrák vöröskereszt orvosai a sebesültek ápolására idejőjjenek Ferenc József király a táviratra azonnal válaszolt, meleg szavakkal dicsérve a

lett odaadni tisztítás végett, pedig az ujdonat új volt.

Most az is visszakért s Themistoklesnek még mindig nem volt pénze.

Zavartan tekintett maga körül a szobában. Nem adhatott többé a ruhatisztitónak semmit, következképp nem volt ürügye tovább halogatni a számla kifizetését.

Zavarában lehajlott és csizmáit ragadta meg, de a jövő pillanatban eszébe jutott, hogy a pecsétisztító nem tudna mit kezdeni egy pár régi csizmával. Belelyult Corneille szobrának fejébe is, de ott csak viselt harisnyákat talált.

Mindinkább megzavarodott. A szobakeringt vele. Nem bánta volna, ha a háznyomban elsüljedne vele s hitelezőjével.

De e perczen szemei megpillanták a festő hálóköntösét, melyet barátja még este vetett le, amint besompolygott neje szobájába a csibeszárnyért. A hálóköntöst ott felejté a festő.

Themistokles megkönnyebbülve lélegzett föl. Meg volt mentve. Odaadta barátja hálóköntösét a ruhatisztitónak, azal biztatva, hogy mulhatlanul megkapja pénzét, mihelyt visszahozza e ruhadarabot.

A hitelező távozott ugyan, de a színész most más oldalról kezdte fenyegetni fürgeteg.

A festő neje roppant lármát csapott, amint nem találta meg reggel a csibeszárnyat.

— Hová tetted a felcsibét, melyet itt hagytam a tányéron? — kiáltá férjének.

— Én úgy emlékezem, édesem, hogy csak egy szárnyat láttam a tányéron.

TÁRCZA.

A közös ideál.

— Karr Alfonz beszélya. —
Folytatás.

A festő bámulva tekintett rá, majd kacagni kezdett boszankodása fölött.

— Csak neves — kiáltá Themistokles ur kitörő haraggal. — Menj szobádba s neves, amennyit akarsz, de hagyj aludni... No neves hát!... Kaczagj a megpukkadásig!... Bánom is én... Ma este ugys kikaczagott mindenki.

— Nem vacsoráltál még?

— Ép az imént dobtam ki a macskát az ablakon. Megette a vacsorámat...

— Szerencsés utat kívánok neki, — mondá a festő... De megállj!... Elhozom neked egy sült csibének a szárnyát, mely megmaradt vacsoránkból. De ezt is csak akkor, ha föl nem ébresztetted almból feleségemet. Ma egész nap pogány hangulatban volt.

... A festő levetette hálóköntösét, hogy annál csendesebben sompolyoghason be neje szobájába. Szerencsére a „megtestesült erény” mélyen aludt. Nehány perc múlva megjelent a csibeszárny, egy szelet kenyérrrel s egy félig telt palaczkával, melyben vörös bor csillogott.

E váratlan vacsora lecsillapította Themistokles ur boszuságát. Most már hallgatni kezdett a festő szavaira.

— Vártam rád, mert nem tudtam elaludni... Roppantul föl vagyok izgatva... Képzeld csak: levelet irtam az imádott lénynek... S vajjon te nem irtál ideárodnak?

— De még mennyire! Versben irt levelet küldtem neki.

— Mi a tatár? Te verseket is csinálsz?

— Egy kissé. Az ember ettől a költőtől is kölcsönöz egy sort, amattól is másfelet, egymáshoz fűzi s megvan a vers.

— Hm!

— Hallgasd csak.

„Angyalom! ki ne hódolna meg előtted? Mikor a szerelem hálóját oly erőre szőtted.”

— Uff! — kiáltá a festő.

— Megállj, nincs még vége!

„Megigéztél, lényed csupa égi kellem, Örökjétek fölötted a mennyekben lakó szellem!”

— Előtted, szőtted; kellem, szellem, — hm, megjárja — mondá a festő.

— Nem is lehet kifogásod a rímek ellen, barátom. Maga Racine sem használta különbeket. De hát te mit irtál?

— Nem ily szép dolgokat. Csak-hogy az én levelemnek aligha nem gyakorlati eredményei lesznek. Azt irtam szerelmem tárgyának, hogy Melin aszszonyság — érts meg jól — hogy nőm beszélni óhajtna vele holnap. S minthogy feleségem holnap egész nap nem lesz itt-hon, „Háromcsillag” kisasszony...

— Hogyan? „Háromcsillag” kisasszony! Ki ez a csodálatos nevű hölgy?

— Ez az én imádott kicsikém.

— Ah, vagy úgy... Lám, mily költői nevet adtál szerelmed tárgyának! ... Megállj csak. Én pedig „Csupabáj”-nak fogom ezentul nevezni imádottnamat.

— Jó... De ha tudnád, mily kedves „Háromcsillag” kisasszony!

királyné nemes szívét s arról értesíté, hogy nemcsak Bécsből, hanem Budapestről is fog orvosokat küldeni. Az orvosokat ma estére várják ide.

Khevenhüller gróf osztrák-magyar követ kezdeményezésére a máltai lovagrend Prágából teljesen felszerelt egészségügyi szakaszt küld orvosok kíséretében.

Belgrád, nov. 23. A vérlázító bolgár kegyetlenségek konstataciója vannak. Egy bizottság, mely a szerb vöröskereszt alelnökéből, egy külügyminiszeri hivatalnokból s egy törvényszéki bíróból állt, jegyzőkönyvileg konstatació, hogy az utóbbi, Slivniczánál vitt harcokban Kókics Gábor főhadnagyrá, aki sebesülten maradt a csatánál, a bolgárok ráakadtak s kardokkal konczolták fel. Egy másik szerb tisztet, Ratkovics Zsivkó hadnagyt a bolgárok elfogták s Szófiába szállították. Az uton azonban a bolgárok borzasztó kegyetlenséggel gyilkolták meg s darabokra vagdalták. Slivniczánál a három napig tartó harcban tizenegy szerb tiszt esett el s huszonegy megsebesült.

Belgrád, nov. 23. Tegnap és ma szakadatlanul érkeznek ide a foglyok és sebesültek. Ezer fogoly és három ezer sebesült van már itt elhelyezve. Az első nagyobb, 600 emberből álló sebesült szállítmány Trn vidékéről az este érkezett meg. A sebesülteket az indóházban s a katonai akadémiában helyezték el. Natália királynő személyesen volt jelen, megnézte a helyiségeket s a sebesülteket maga adott levest és teát. Éjjel tizenegy órakor 273 fogoly érkezett, nagyjából bolgár milícia. Általános a panasz az orvosok hiányán. Gr. Khevenhüller Morphy zimonyi polgármesterhez fordult, ki készségesen ígért segítyt. A külföldön tanuló szerb orvosnövendékek ide érkeznek és a harcztérre indulnak. A fogoly- és sebesültszállítás miatt holnapról kezdve bizonytalan időre megszüntetik Nis és Belgrád közt a vasúti személy- és áruforgalmat.

Konstantinápoly, nov. 23. Sándor fejedelem meghódolása az értekezleten eloszlatta a nehézségeket, melyek a hozzá intézendő sommáció körül fönnforogtak. Most a tárgyalások menete meg van könnyítve. A meghatalmazottak már mind megegyeztek a status quo ante helyreállítását iránt. A csütörtöki ülésen a fejedelem táviratának fölolvása után elhatározták, hogy Filippopoliszba török és internacionális megbízott küldessék, kik ketten vegyék át a tartomány kormányzatát s vigyék az új kormányzó kinevezéseig, egyúttal pedig ankétet tartsanak az alkotmányon szükségessé vált módosítások tárgyában.

Az idevonatkozó jegyzőkönyvet az értekezlet tagjai legközelebb írják alá. Ha minden hatalom igazán akarja a status quo ante visszaállítását, a keletroméiai kérdés gyorsan megoldatik. A bolgár-

A nő megmaradt azon állításánál, hogy egy fél csibe tünt el. Férfje óvakodott megvallani, hogy a csibeszárnyat ő vitte át barátjának. A gyanút a macskákra hárítá, melyek egészen ártatlanok voltak e dologban.

Mélin asszonyság nagy nehezen megnyugodott, s kosara után nyulva, ép távozni készült, midőn a színész lépett be az ajtón.

A nő csodálkozva és neheztelve kiáltott föl, hogy megpillantá szomszédját.

Pelissier Themistokles ma szerföltött nagy gondot fordított külsejére. Szép zöld kabátját öltötte föl, mely mindig csak ünnepélyes alkalmakkor került testére. Homloka megnagyobbodott, nem azért, mintha éjjel elvesztette volna hajdíszenek egy részét, hanem azon egyszerű okból, mivel Pelissier Themistokles ur, sok színésztársához hasonlóan, borotva segítségével csinált magának imponáló homlokot, melyet a természet megtagadott tőle. Tiszta papírgalléra köré fekete nyakkendő kött. Öltözetének e díszét széles szalagon hímhámozó orresiptető és sarkantyuk egészítik ki, noha Themistokles világeletemben sem ült lóháton. Orresiptetőre és sarkantyura rendszerint akkor volt szüksége, ha valamely nagy terv fogamzott meg fejében, melynek kivitele kívánatosá tette, hogy mentől imponálóbb külsővel jelenjen meg.

Mindazonáltal is nem Themistokles ur hódító külseje volt az, mely fölkiáltást csalt ki Mélin asszonyságból, hanem a tényér, melyet kezeiben tartott a színész. E tényérben nyugodott azelőtt való este a nő „félesibéje.“

szerb háboru egész külön ügy; Szerbia valószínűleg megkapja Viddint. A porta Sándor fejedelemnek azt felelte, hogy csak a Kelet-Ruméliában való régi állapot teljes visszaállítás után fogja megfontolásra venni, támogassa-e Bulgáriát Szerbia ellen. Öt török páncélos hajó parancsot kapott, álljon készen Szalonikiba indulni. Attól félnek, hogy Görögország támadólag lép föl, mert Kruppnál hatvan nehéz ágyut rendelt meg kereskedelmi és torpedóhajók fölszerelésére.

Belgrád, nov. 23. (Éjjeli 12 órakor.) A szerbek tegnap dél óta nagy előkészületeket tettek Slivniczánál a döntő csatára, mely ma kezdett meg. Az előkészítő intézkedések Milán király személyes vezetése alatt történtek, kinek jelenléte igen kedvező benyomást gyakorolt a csapatokra.

Illetékes politikai körökben sokat foglalkoznak a hatalmak esetleges beavatkozásának kérdésével. Miután Szerbia a háborút abban az időben kezdte meg, amikor még Sándor fejedelem a szultán szuverenitásának nem rendelte magát alá, az itteni politikai körökben azt hangsúlyozzák, hogy a szerbek által meghódított területekrészre nézve Szerbiának kizárólagos joga van.

Szerbia azonban e területekrészre nézve elfogja ismerni a szultán fenhatósági jogát. A bolgárok győzelme Breznik mellett oda módosítandó, hogy miután Topolyovics Brezniket megtisztította, miután a szerb sereg zömével egyesült, e pozícióra nem volt többé szüksége s azért onnan kivonult.

Ujdonságok.

— Október 24. —

— A miniszterelnöki jubileum-ünnep Szegeden. Tisza Kálmán miniszterelnök 10 éves jubileumának megünneplésére alakult bankett-endező bizottság értesíti a t. közönséget, hogy vasárnap, f. hó 29-én a Feketesas vendéglő éttermében tartandó diszvacsorára az alant jegyzett uraknál aláírási ivec vannak és fölhívja mindazokat, kik a banketten résztvenni óhajtanak, hogy szerdán és csütörtökön az ivtartó uraknál aláírni szíveskedjenek. Aláírási ivec vannak: Boros István, Csikós József, Ferenczy János, Herbach János, Juhász György, Kőszegvári Lajos, May R. Miksa, Mösmer, Mocsáry Béla, Molnár János, Salamon Zsigmond, Tanács Imre, Tóth Aladár, Weiner Miksa és Kátay Lajos uraknál. A diszvacsora programját péntekre fogja a bizottság közölni.

— Ivankovits plébános installációja. A rókusai új plébános, Ivankovits

A festő nem akarta észrevenni belépő barátját, hanem egészen elmerült munkájába.

— Ön hát az, Pelissier ur — kiáltá ingerülten a nő — a ki össze-vissza forgat mindent a házban? Ime két órája már, hogy hiába keresem csibémet.

Megvallva az igazat, a kérdéses tányéron soha sem volt több egyetlen csibeszárnyal, noha Mélin asszonyság előbb már egy fél csibéről beszélt, most pedig egy egész csibe elorzásával vádolá a szerencsétlen színészt.

A festő, jól tudva, hogy barátjának felelete rá nézve is kompromitáló leend, más tárgyra akarta irányozni neje figyelmét s azért így kiáltott föl:

— Az ördögbe, hová tűnhetett el az én hálóköntösöm?!

— Bizonyára Themistokles ur szobájában lesz. Ez a jó ur mindent közös tulajdonnak tekint. A minap csizmaidat hozta föl s magával vitte ernyőmet, tegnapelőtt pedig turbánt csinált magának nagykendőből. De legalább nem ette tán meg hálóköntösödöt, mint az én csibémet...

Themistokles ur belátta, hogy e pilanat legkevésbé sem alkalmas arra, hogy bevallja, mikép barátja hálóköntösét odaadta a pecsétisztitónak.

Vállat vont, anélkül, hogy felelt volna Mélin asszonynak. Miután fölhozta volna barátja keztyűit, távozott, egy operetteáriát dudolgatva.

(Folyt. köv.)

János ünnepélyes beigtatása f. hó 26-án fog megtartatni a rókusai templomban. Az installáció végrehajtásával a csanádmegegyei egyház részéről Rózsá Ferenc esperes-plébános bizatott meg. Az ünnepély a jelzett napon délelőtt 9 órakor veszi kezdetét a templomban tartandó misével. A város, mint kegyur, küldöttségileg lesz képviselve az ünnepélyen. A küldöttség tagjai: Pálffy Ferenc polgármester, dr. Lázár György főügyész, Szendrőy Pál tanácsjegyző, Babarczy József és Herbach János köztörv. biz. tagok.

— A téli országos vásár. A jelen év utolsó országos vásárja, a téli vásár e hét végén veszi kezdetét. Pénteken és szombaton a sertésvásár nyitja meg a vásárnap kezdődő általános nagy vásárt. A főkapitány ma tette meg a szükséges rendőri és állatfölvizsgálati intézkedéseket, melyek a vásár idején foganatosítandók lesznek.

— A város mint háziur. Szaporodnak a város házai; azon házai, melyek az államkölesönért dob alá kerülnek s vevő híján a város birtokába jutnak. Ebben a hónapban is szaporodtak egygyel a város házai. A Kiss József-féle Tisza-Lajos-köruton levő ház maradt a város nyakán 11.770 frtért.

— Kényelmes vámkezelés. Nem első panasz az már, amit most veszünk a közönség köréből vámkezelési mizéria miatt. A hivatalnoknak első sorban azt kell tudni, hogy mivel tartozik a városnak s a közönségnek, melyeknek szolgálatában áll. Az újszegedi vámháznál alkalmazott közegek, úgy látszik, ezt nem tudják. Az a panasz ellenök, hogy nagyon kényelmesek, a nappal együtt ök is bezárják a forgalmat s a szegény gazda, aki vidékről véletlenül csak esti 9 óra tájban ér a vámsorompóhoz, ott didereghet reggelig lovával, mert előbb nem eresztik át. Ez nincsen rendjén, mert eltekintve attól, hogy a gazdaközönség a legnagyobb kelemetlenségnek van kitéve, ez az eljárás a forgalomnak s így a városi tárnak is kárára van. E panaszt az újszegedi vámkezelők ellen szerkesztőségünkben több gazda tette, kikkel megtörtént, hogy ott virrasztottak a vámsorompónál. A javadalmi tanácsosztály főnökének figyelmét hívjuk föl ezen állapotra s reméljük, segítve lesz a bajon.

— Örült levélhordó. A lába egészen megrogyott a sok-sok levélhordástól; évek óta járt Szeged utcáin nagy fekete börtáskájával, a kezében számos levéllel. Mióta Szeged „emeletes város“ lett, azóta fogyott Torma János egészsége. Az a garádics! Mennyiszor kapott szivdobogást, mire a kisasszonynak ott a második emeleten kézbesíteni tudta az illatos levélkét. Azért ilyenkor mégis mosolygott János. Mindig mosolyogni kell az embernek, ha édes titkot közvetit. Aztán egyszerre folytonosan nevetőn maradt a szája Torma Jánosnak. Mindig nevetett, ha gyászkeletes levelet vitt a bájos özvegynek, akkor is nevetett... Megörült. Tegnap szállították be a kórház megfigyelő osztályába.

— A czirkusz. Konrádi L. lovardája csütörtökön nyílik meg. Az első előadást már hirdetik a nagy képes falragaszok. Tartalmas a műsorozat, melynek 14 száma van, s az első este a társulat minden tagja bemutatja magát. Egy alkalmi néma képlettel, melynek „Eljen Szeged“ a czime, fog az előadás végződni. A társulatnak 5 bohóca van, köztük a híres Almási, akit a szegedi közönség már ismer. Az előadás fél 8 órakor kezdődik. A helyárakat nem csigázta föl az igazgatóság: egy páholyülés 80 kr., számozott szék az I. és II. sorban 60 kr., III. és IV-ik sorban 50 kr., az V. és VI. sorban 40 kr., karzat 20 kr. Gyermekek és katonák a helyárak felét fizetik. Jegyek előre válthatók d. e. 10 órától d. u. 4 óráig Bába Sándor ur könyvnyomdájában.

— Nagy Vincze és a kolozsvári színház. Az „Ellenzék“ írja a következőket: „A kolozsvári színház sorsa élénken foglalkoztatja városunk társaskörét s élénk megbeszélések tárgyát képezi az társaséletünk minden kategóriájában. Úgy tapasztaljuk azonban, hogy Esterházi Kál-

mán gróf intendans választása nem mindenütt talált egyaránt kedvező fogadtásra, mert biztosra vette mindenki s általános volt a meggyőződés, hogy színházunk bérletét Nagy Vincze igazgató fogja kapni, annál is inkább, hogy már egy ízben, az első pályázatnál Nagy Vincze már meg is kapta volt színházunkat. Általános volt tehát a meglepetés, mit Csóka Sándor választásával Eszterházy gróf városunk érdeklődő köreinek szerzett, de mi azt hisszük, hogy Nagy Vincze talán azért mellőztetett, mert a pályázati föltételeket nem volt hajlandó en bloc, egész teljességökben elfogadni, hanem némi hátrózottabb formájú önállóságot is akart biztosítani magának. Nagy Vincze különben — úgy értesülünk — társulat szervezésén fáradozik, melylyel a jövő nyári sáisons N.-Váradon, a télit pedig Kassán szándékozik tölteni, hol nem kételkedünk, bizonyára szívesen látott vendég lesz.“

— Gyanus gavallér. Kifogástalan, legújabb divatu ruhába öltözött ifju ember kvártélyozta be magát egyik szegedi szállodába a napokban. A gavallér Mezei Vilmos nevet kanyarított a vendégkönyvbe, nappal nem látták, mindig éjjel járt haza. Egy fekete viaszkos vászon csomag volt a kezében, ez árulta el, hogy ügynök, de mielőtt bővebbet megtudhatunk volna fölöle, kihurezolkodott a vendéglőből. Magán lakásba ment s a rókusai rendőrbiztos figyelemmel kísérte. Lépésről-lépésre jobban gyanuba keveredett. Ékszerrei voltak, melyeken mindhárom tul akart adni s abban a viaszkos vászonban pedig kenőcsöket hordott. Az ékszerrei azonban rezek voltak s mikor a biztos kérte tőle annak a gyárnak a meghatalmazását, amelynek a neve alatt „kenőcsét“ árulgatta, azt nem tudta előadni. Szóval Mezei Vilmos urfi nagyon gyanus gavallér s ezért a rókusai rendőrbiztos fölvilágosítást kér a személye felől a budapesti rendőrségtől.

— A „Pávában.“ Ha a suba ki van fordítva, mind egy forma, így gondolkozott a tolvaj, mikor a „Páva“ korcsma udvarán megtalál egy őrizetlen kocsin, egy őrizetlen subát. Odament, levette a subát a kocsirol s kifordítva magára vetette, így ballagott aztán utjára. A kapunál szembe jött vele Tombácz Antal alsótanyai gazdaember, aki nagyon ránezett a kifordított subára s aztán sietett a kocsijához. A tolvaj már a budapesti sugárut felé lohogott, mikor Tombácz Antal észrevette, hogy a subája hiányzik. Eszébe jutott a kifordított suba s szaladt a tolvaj után. Még nem volt késő, a tolvajt elfogták s az nem más, mint a számtalanszor büntetett Kovács Mihály kisteleki betörő tolvaj. Átadták a törvényszéknek.

— Vágóhid a város közepén. A szegfü-utca s a környékén lakók panaszára a következő kérdést intézzük a rendőrséghez: Van-e tudomása arról, hogy a város kellő közepén, a szegfü utca sarkán levő házban valóságos vágóhid van berendezve, melyen naponkint 30—40 darab sertést vágnak? Föltételezzük, hogy nincs, mert nem hihetjük, hogy elnézné a közegészségre rendkívül veszélyes üzemet, ami itt folyik. Büzhödt vértócsa folyik keresztül az udvaron, mely az egész környék levegőjét megfertőzteti. De nemcsak a közegészségnek van ártalmára ez a titkos vágóhid a város közepén, hanem kijátszatik a javadalmi ellenőrzés is, mert a jószágok bárcza nélkül vágnak le. Ezeket kívántuk elmondani a panaszokodó lakók és a városi tár érdekében. A rendőrség pedig ismerje kötelességét.

— Apró gazemberek. Egy vén asszony, aminők a skandal-regényekben találhatók bemutatva, mint tolvaj-nevelők, tartotta piszkos lakásán Ökrös Andor és Trifon Miskát, ezt a két kis gazembert, kik ma a főlsvárosi biztos előtt állottak. Ökrös Andor, egy 14 éves fiu, a felsőréss egyik legjóravalóbb családjából való, Trifon Miska csak 10—12 éves, apró, utszéli gyerkőcz, sovány, sárga arczezal. Hónapok óta annál a vén banyánál laknak, egy büzhödt szobában, szalmaágyon s így nevelkednek föl czimeres tolvajokká. Mert a nének fizetni kell. A kis Ökrös Andor egyszer nem tudott pénzt teremteni, hát a vén asszony zálogba tette a ruháját egy kis pálnakért Igaz György boltjában. A gyerek elhatározta, hogy visszalopja a

ruháját. Tegnap este 6 és 7 óra között Ókrös Andor és Trifon Miska elmentek Igaz György boltja elé s kilesték az alkalmat, mikor senki nem volt a boltban. Trifon Miska őrt állt, az Ókrös-gyerek bebújt a pudli mögé s ahogy a ruháját kereste, a pénzes fiók is a kezébe akadt, fölkapolt s kiugrott az ajtón. A pénzt. 1 ffrt 60 krt magánál tartotta, ezenkívül lopott 26 drb szivart, ezt megfizette Miskával. Tán sohse jönnek a tolvajokra, ha az apró gazemberek újra vissza nem mennek a boltba szerencsét próbálni. Észrevették s a városházára hajtották őket. Miután a kis tolvajokat koruknál fogva a törvényszékhez átadni nem lehet, azt a büntetést, amit megérdemelnek, sőt ennél nagyobbat is, a tolvajnevelő vénasszony kapja.

— **Amit nem lehet megőrizni.** Az B. gyógy-szerész ur nagy tajtípiája. Vagy harmadszor lopták el az idén, kétszer megkerült s most ismét k-reisik. A nyáron a gyógyszerész ur fia fogta el a tolvajt egy volt laborans személyében, aki nagy helykén pipázott a drága tajtékból. Most sejtene se tudják, ki vitte el a szép pipát, melyet ugy látszik, nem lehet megőrizni.

— **A sebesült.** Hareztérről, egy tanyai korcsma hareztérről szállítottak sebesültet tegnap a szegedi kórházba. Nem tudható még, ki törte össze annyira Barna Imrét; ez a sebesült neve. Csak ugy szól még a jelentés, hogy a verekedés egy dorosmai tanyai csárdában esett meg. A súlyosan megsérült legényt azonnal ápolás alá vették.

— **Kidöntött gázlámpa.** Egész nap csoportok képződtek s oszlottak ma a boldogasszony-sugárut balsarkán. Egy gázlámpa vaskarója fekszik itt a sárban kidöntve, a lámpa üvegei összezúzva. A földbe vezető cső nem tört el, hanem egészen meghajlott. Csak a nyomok árulják el, mi történt itt, mert az esetet nem látták. Kocsikerék nyomai húzódnak keresztül a lámpa helyén, kétségtelen tehát, hogy egy sebesen hajtott kocsit döntötte ki a lámpát.

Érdekes a lapunk mai számában közölt szerencsejelentés Heckscher Sámuel senr. hamburgi cégtől, mely a nyereségy pontos és diszkrét kifizetése által jó nevet szerzett magának.

Különfélék.

— **Budavár visszafoglalásának emlékünnepe** a főváros érmekeit is fog vevetni, mely iránt azonban a kiküldött rendező bizottság csak az ez alkalomból rendezendő történelmi kiállítás nagymérvű előmunkálatainak befejezése után fog intézkedni. A kiállítás anyagának egybegyűjtése iránt serényen folynak a munkálatok. Jelenleg az akadémia, egyetem és a muzeum könyvtárában állítják össze az idevonatkozó nyomtatványok és metszetek jegyzékét. A muzeumi könyvtár arcképmetszeteinek a történelmi képtár számára való átadásakor Mailáth könyvtárőr a kiállításra való tekintettel az egykorukat visszatartotta. A felhívásokat a kiállítás tárgyainak gyarapítása érdekében már mindenüvé szétküldötték. Az ostromban résztvevő nevezetesebb férfiak még élő családtagjainak külön meghívókat küldenek, hogy az ünnepély fényét személyes megjelenésükkel emeljék Mailáth Bélát, a kiállítás rendezőjét, tervezett külföldi tanulmányútja megkezdésében gyengélkedése gátolja. Az ünnepély alkalmával kiadandó, Károlyi Sándor fiatal történész által irt, Budavár visszafoglalására vonatkozó monografia számára a szerkesztői bizottság két nagybecsű illusztrációt szerzett meg. Ezek Tököli és Zrinyi Hona hiteles arcképei, melyek Konstantinápolyból érkeztek, egykoruk és egy London közelében lakó lord birtokában vannak. Ettől szerzett gróf Apponyi a két arcképről fényképi másolatokat, melyek után a bizottság rézmetszeteket készített a munka számára.

— **A király Budapesten.** A király hétfőn reggel 6 órakor a magyar államvasut külön vonatán Gödöllőről a fővárosba érkezett és a délelőtti folyamán általános kihallgatást adott amelyen Szeged város küldöttségét fogadta. A kihallgatás 1 ráig tartott, 1 órakor ő felsége magán kihallgatáson fogadta az ujonnan kinevezett német főkonzult, Bajonovszky grófot. Délelőtti 10 órakor fogadta Podmaniczky Frigyes bárót és Szász Domokost, kik közül az első a belső titkos tanácsosi, a második pedig az erdélyi püspöki minőségben tett esküt; az első eskütételnél Oreczy Béla br. minisz-

ter és Mondel br. altábornagy, a király főhadsegedé volt jelen s az eskü szövegét Tarkovics József miniszteri tanácsos olvasta föl. Szász Domokos Trefort Ágost kultuszminiszter jelenlétében tette le a hódolati esküt a király kezébe; az esküt Pápay udvari tanácsos olvasta föl. A mai hűségessé annyival is nagyobb fontos-ságu az előzőknél, mert az első eset, hogy azt a király személyesen és nem mint eddig megbízottja által fogadja. Eskütétel után a király először Szász Domokost fogadta magánkihallgatáson. A püspök köszönetet mondva ő felségének a kegyért, melyel állásában megerősítette, a király kivánságára az erdélyi ev. ref. egyházkerület anyagi körülményeiről szolgált részletes előterjesztéssel. Azután általános kihallgatás volt, melyen többek között jelentkeztek a kihallgatáson: Kovács Zsigmond veszprémi püspök, Ghyczy Kálmán, Nyáry Adolf br. altábornagy, József főherczeg főudmestere, Podmaniczky Frigyes az opera és nemzeti színház intendánsa, Somssich Pál, Szász Domokos erdélyi reform. püspök, Szentgyörgyi Imre igazságügymin. államtitkár. A király a délután Budapesten töltötte és este 9 óra 20 perczkor Bécsbe utazott.

— **Párbaj apa és fiu közt.** Douaiban a Nord-departement esküdtiséke f. hó 20-án érdekes esetben mondott verdiktet. A vádlott Leclercq Ede munkás már régóta viszályban élt atyjával és mindketten többször megölésével fenyegették egymást. Augusztus 4-én este az öreg Leclercq elvitt két üszöt a fia legelőjéről. A fiu ezért dühbe jött és négy napon át leste az atyját, hogy megölje. Aug. 9-én rá is akadt egy kávéházban; ott elnevezte tolvajnak, rablónak és kihívta az utczára, hogy megverekedjenek. Egyszerre így kiáltott föl: „Tudom, hogy revolvered van, de lesz nekem is.” Ezzel haza sietett, magához vette fivére revolverét és atyja elé ment. Mikor meglátta, feléje sietett és három méter távolságból vállba lötte. Az öreg Leclercq kirántotta a maga revolverét és két három lövést intézett a fiára, de nem találta el. A fiu időközben újból megtöltötte a fegyverét, és atyja karjába lött. Az öreg is lött és súlyos sebet ejtett a fián, aki erre összerogyott, de összeszedve utolsó erejét, még egy nagy követ dobott atyja fejébe. Az iszonyu jelenetnek csak a fiu ájulása vetett véget. A végtárgyaláson az öreg Leclercq, aki egyébiránt már 7—8 ízben volt büntetve, igen durván szólt a fia ellen. Miután a fiu megbánást tanusított és anyja meg testvérei is az ő javára vallottak, az esküdtisék elismerte, hogy enyhítő körülmények forognak fönn. Az ifju Leclercqet öt évi kényszer-munkára ítélték, de az esküdték aláírták a kegyelmi folyamodványát.

— **„Gott erhalte.”** Mig a közművelődési egyelet — írja a Dunántul — hazánk nem magyar ajku lakosai között a hazafias irány fejlesztésén fáradoznak: addig... a szombathelyi székesegyházban minden ünnepélyes alkalommal, így f. hó 19-én is, a „Gott erhalte” dallama kíséretében tartják meg az isteni tiszteletet. A szombathelyi székesegyházban a „Gott erhalte!” E dalnak kell átszűrődni az orgona sipjain? Az osztrák birodalom e dicsghymuszával kell eltölteni a hívők lelket? E setét emlékü melódiával kell kísértetbe hozni a magyar népet? A dal-lal, mely a letiport alkotmány sirhantjai fölött az abszolutizmus dicsőítésére hangzott föl, ott tetszelegnek a templomban is, ennek kíséretében áldoznak a magyarok istenének! Midőn a nép buzgón imádkozik, miért zavarják nyugalmát, miért idézik föl emlékében hazánk történelmének egy setét korszakát? Ugy tapasztaljuk, hogy a cenzurális monarchia dicsghymusa nélkül, melylyé a „Gott erhalte” Ausztriában a gyakorlat által felavattott, ünnepélyes istentisztelet a szombathelyi székesegyházban nem történhetik. S midőn e tény megemlítjük, nem kutatjuk, kik legyenek a jámbor hazafiak, akik előtt legszebb minden letező között Hayden fülbemászó melódiája; annyit azonban tudomásukra hozhatunk, hogy volt idő, midőn a szabadság bajnokai is verték hozzá a taktust, Windischgrätz és Jellasits futó hadainak hátán. Egyébiránt a szombathelyi székesegyház zenekara és a „Gott erhalte” dallama közt merengő orgonáló művésze megismerkedheték a megjelent királyhymusok egyikével, s ha ez hangzik el a magasból, nem botránkozik meg senki sem.

— **Rejtélyes gyilkosság.** Temesváron jelentést tettek az ottani csendőrpáncs-

nokságnak, hogy a temesvári országuton Zsebely és Saágh községek között, a ligeti határban az ott levő közhid alatt f. hó 19-én reggel egy ismeretlen mintegy 30 éves polgárius öltözetű férfi hulláját találták. A lábokról a cipő le volt huzva; a zsebek ki voltak fordítva és fosztogatva; a fejen és nyakon több óriási seb tátongott. A hullánál semmiféle irást sem találtak, melyből személy azonossága magállapítható lett volna. A csendőrség azonnal jelentést tett a járásbiróságnál, mely a nyomozást haladéktalanul megindította a gyilkosok kiderítése iránt s két gyanus oláht, kikre a gyilkosság elkövetése irányul, letartóztatott.

— **A szerb háboru és a színház.** Belgrádból jelentik tegnapi kelettel: Az udvari színházban a tegnapi előadást nem lehetett megtartani, mert a színház három első rendü tagja a hareztérre sietett. Az udvari színházak intendánsát a kórházak intendánsává nevezték ki. A színház rendezője Slivniczánál elesett.

Legujabb.

A szerb-bolgár háboru.

— nov. 24.

Nem Slivniczért foly többé a küzdelem. Sándor fejedelem már tegnap Zaribródban állt s onnan küldötte diadalmas táviratait Konstantinápolyba. Ez nemcsak azt jelenti, hogy a szerbek megverettek, hanem azt is, hogy nagybárra visszaszorítottak a bolgár területről és Sándor fejedelem hivatalos jegyzékében már a Szerbiába vonulásról beszélt.

Mai távirataink a következők:

Szófia, nov. 23. (Bolgár jelentés.)

Hir szerint, a porta fegyverszünetet óhajt ajánlani, de előbb a bolgár fejedelem beleegyezését kívánja, aki azt valószínűleg nem fogadja el, mielőtt a szerbek a bolgár területről ki nem vonultak s a béke iránti tárgyalásokba is valószínűleg csak akkor hajlandó bocsátkozni, ha a bolgár hadsereg benyomult Szerbiába.

Szófia, nov. 23. (Bolgár jelentés.) Magántáviratok szerint **Viddin lángokban áll.** Itt csak egy vélemény létezik, mely a szerbek kegyetlenségét elítéli. A bolgárok borzasztó bosszút akarnak állani.

Szófia, nov. 23. (Bolgár jelentés.) A bolgár hadsereg a hadjárat kezdete óta körülbelül **2000 embert, s ezek közt 200 halottat veszített.** A sebesülések tulnyomó része könnyebb természetű; a súlyosan sebesültek száma 350. A városban mintegy 40 polgári gyógyhely van berendezve, melyekben a könnyű sebesültek kezeltetnek; a többi sebesültek a katonai kórházba szállíttatnak, melyben 800 ágy van fölállítva. A külföldiek nagy odaadással szentelték magukat emberbaráti föladatuknak.

Vladajában, Szófiától 8 kilométernyire, kórházat állítanak az üdülő betegek számára. Orvosi, különösen fertőtlenítési szerek kissé szűken vannak. Három nap óta egészségügyi személyzet járja be a csatátért, hogy eltemesse a holtakat. A holtak nagyobb része szerb. Az előrsöknél több, mint 500 szerb jelentkezett, hogy megadják magukat. E szerb katonák három nap óta voltak élelem nélkül s most Szófiába vitetnek, hol jó bánásmódban fognak részesülni. A hadsereg élelmezése rendszeren foly és e célból Szófia és Slivnicza közt naponkint 5—600 jármű közlekedik. A bolgár hadsereg három nap óta jelentékeny erősítéseket kapott.

Slivnicza, nov. 23. (Bolgár forrásból.) A Dragomán-szoros magaslatai a szerbek által még meg voltak szállva, midőn reggel erős bolgár kémszemlecsapat bukkant az ellenségre. Azonnal élénk puskatüz keletkezett. A szerbek több pontot megerősítettek és tüzérséggel láttak el. Sándor fejedelem, ki a harez színhelyén volt, újabb csapatokat rendelt

oda Slivniczából. Délután két órakor heves harc fejlődött ki. Alkonyatkor a bolgár csapatok szuronnyal támadták meg a szerbeket, kiket kiszorítottak hadállásaikból. A bolgárok az éjet az elfoglalt hadállásban töltik. A Dragomán-szoros teljesen kiirtított. Nem valószínű, hogy az ellenség ismét támadólag lépjen föl.

Szófia, nov. 23. Sándor fejedelem a következőket táviratozta **Czanoff** külügyminiszternek: Miután a csapatok a szerbektől elfoglalt hadállásokban töltötték az éjet, ma reggel megkezdtek a harcöt és elűzték az ellenséget. Négy óra tájban elfoglaltuk Zaribródot, a hol most vagyok.

Konstantinápoly, nov. 24. A szultán tegnap kelt iradéjában Djeodet pasát jelölte ki, hogy a császári ottomán biztos állást Kelet-Ruméliában átvegye Djeodet pasa hires történész s régebben igazságügyminiszter volt.

Konstantinápoly, nov. 23. A bolgár fejedelem ma válaszólván a portának nov. 21-ről kelt táviratára, kijelenti, hogy a fegyverszünet tárgyában a porta részéről tett javaslatot nem fogadhatja el, mert az ellenkezik azzal az állással, melyet, mint hazáját védő katona foglal el, és nem egyezik meg a bolgár hadsereg becsületével és méltóságával, különösen a szerbek igazságtalan támadása és a bolgárok részéről okozott áldozatok és a történt vérontás után. Fegyverszünetről a fejedelem majd csak szerb földön akar hallani. Végül kéri a fejedelem hogy a török biztos missziójára vonatkozó kérdés megvitatása a háboru befejezéseig halasztassék el.

London, nov. 24. A Times jelenti: Az angolok és oroszok nyomása következtében a szultán ma jegyzéket intézett Milán királyhoz, melyben fölszólitja, hogy a háborut azonnal szüntesse be, mivel a szerbek hadizenetében fölhozott okok többé nem léteznek. **A szerbek ma bombázni kezdték Viddint, mely ég.**

Nyilttér.

A Széchenyi-tér keleti oldalán épen most folyamatban levő

asfaltirozás

alkalmával egyidejűleg ajánlom magamat udvaroknak, kapualjak, gyári- és pinczehelyiségek asfaltirozására, nedves falak szárazzáttételére, ugyszinte facement és tetőpéppel való befedések elvállalására.

Biehn János

asfalt-vállalata, asfalt csövek, asfalt tetőpép és facement gyára Budapesten. Felvilágosításokat szíveségből adnak: **Reitzer Jakab és fia Szegeden.**

Szegeden egyedül a **Hungária** szállodában kapható naponta **friss, kitűnő**

pilseni sör.

Számos látogatást kér

Juránovics Ferencz.

Ma, szerdán

A PRÓFÉTA

éttermében

ifj. Erdélyi Náczi

személyes közreműködése mellett

A SZEGEDI ELSŐ ZENEKAR

játszik.

Ma, valamint minden szerdán

az Europa szálloda

éttermében

Onódy Kálmán zenekara játszik.

Főszerkesztő: **ENYEDI LUKÁCS.**

Felölös szerkesztő: **KULINYI ZSIGMOND.**

